

In een dorpje hier ver vandaan woont een meisje dat Mare heet.
Ze merkt de kleinste dingen op.

Ze ziet het groene mos dat door de stenen piept,
ze ziet de bloemen die op allerlei verborgen plekken bloeien...

...en een bijzonder vogeltje, dat opvliegt, zodat je er net niet bij kunt. Het vogeltje leidt Mare naar een verborgen deur. Niemand in het dorp ziet het – iedereen heeft het druk en is gehaast.

**Geen tijd om even rustig om zich heen te kijken. Geen tijd om kleine dingen op te merken.
Mare steekt haar hand uit om de deur aan te raken en...**

...staat opeens in een groot bos.

Hallo, zegt een stem. Dat is het vogeltje! Maar het ziet er niet echt meer uit als een vogel.

Mare wrijft haar ogen uit. 'Ben jij een...?' vraagt ze.
Ja, zegt het elfje.

*O zo klein, maar ook sterk zijn wij.
Wij houden de bossen levend en vrij!*

**Er zijn opeens heldergroene struiken en er is mals gras. Overal, overal is nieuw leven.
Bloesems bedekken alles onder een laag roze geluk.
'Waar ben ik?' vraagt Mare.**

*Je bent in het Toverbos, zegt het elfje. Daarvan zijn wij de hoeders.
Mare hapt naar adem als er een vlinder op haar neus landt, en daarna weer weg danst tussen de bomen.
Erachteraan! zegt het elfje, en dat doen ze.*